

БЕР-БЕРЕБЕЗҖЕ ЫАКЛАЙЫК

*Татарстан Республикаһы Президенты
Минтимер Шәймиевтың II Бөтә донъя башкорттары
королтайындагы сығышы*

Хәзер тормошта барыбызга ла уйланырға сәбәптәр күп. Мәсьәләләрҙең яңылары ла етерлек, уларҙы заман үзе лә тыузырып кына тора. Бер зә булмай торһа, ул проблемаларҙы без үзөбез уйлап сығарабыз. Хозай безҙе бер туғандар, игезәктәр кеүек яралткан, бер бишеккә һалып, бер үк көйзәр көйләп тибрәткән. Нисә ғасырҙар инде без озон-озак тарихтың бер юлынан йәнәшә атлайбыз. Шөкөр, бөгөнгө көнгә лә, XXI быуатка ла иҫән-имен килеп еттек. Эйе, без, башкорттар һәм татарҙар, ысынлап та игезәктәр. Был хакта безҙең шағирҙарыбыз бик күп шиғырҙар, йырҙар ижад иткән. Минең кайзандыр уқығаным да бар: эгәр зә игезәктәрҙең береһе ауырып китһә, икенсенең дә шул ук ере һызлай башлай икән. Без зә шулай: бер үк кайғы

менән кайғырабыз, бер үк шатлык менән шатланабыз.

Мин шуны ғына әйтә алам: без бер-беребезгә бик тә лайык халык, тарихыбыз за, динебез зә, телебез зә бер үк, бер-беребезҙән артык та түгел, кәм дә түгел. Бынан күп вақыттар элек безҙең бабаларыбыз ошо бәрәкәтле ергә килеп теркәлгәндәр, туғанлықтың, ошо изгелекле ерҙең кәзерен белеп йәшәгәндәр, һәр ва-

кыт ышаныслы күршеләр, яқын туғандар булып ғүмер иткәндәр.

Без хәзер совет осорон бик үк иҫкә алмаҫка тырышабыз. Әммә без шуны онотмаҫка тейеш: башкорт халқы нәк шул сакта дәүләтселеген булдырҙы, нисә ғасырҙарҙан һуң татар за үз дәүләтселеген ошо осор за яңынан тергеҙҙе. Без үзөбезҙең автономиябыз менән йәшәнек. Ике халык та илгә ике алға киткән зур республикалар булып танылды. Дөрөҫ, был, бәлки, кемгәлер окшап та бөтмәйҙер. Ике араға сөй кағырға маташыусылар элек тә бар ине, хәзер зә етерлек. Әммә безҙең халыктар үз-ара шул тиклем аралашуға еткән, араларына сөй генә түгел, сик тә кәртә булырлык түгел. Шул ук тел мәсьәләһен алайык: тарға ла, башкортка ла тылмас кәрәкмәй. Безгә телдәребезҙең

якынлыгынан куркмаҫка кәрәк, был якынлык — уртаклык, ике мөстәжил милләт араһындағы кәртә түгел, киреһенсә, дуҫлык күпере ул. Башкорт менән татар бер-береһен кәмһетеп, береһенең проблемаһын икенсеһенең иҫәбенә хәл итергә тырышып түгел, бер-береһенә ярзам итешеп, бер-береһен күтәрешеп кенә үз-үзҙәрен һаклап кала ала. Бөгөнгө катмарлы осорҙа ике халықтың да, ике республикалағы дәүләт даирәләренең дә бер фекерҙә булыуы бик мөһим. Был безҙең киләсәк быуындар һаҡына тарихи вакиға.

Яңы XXI быуат ике халыҡка ла яңынан-яңы һорауҙар, киҫкен таллаптар куя. Без уларға аҡыллы итеп яуап бирергә һәм үзебезҙең башкалар менән аяҡ терәп һөйләшерлек, башкаларға үрнәк булырлык зур милләттәр булыуыбыҙҙы иҫбат итергә тейешбез. Башкорттоң да, татарҙың да бының өсөн потенциал мөмкинлектәре зур, ғәйрәттәре етерлек. Тарих безгә тағы бер зур вакиға йөкмәгән. Тап бына безҙең ике халыҡ Изел-Урал тәйәгенең именлеге һәм киләсәге өсөн яуаплы. Без — Рәсәй Федерацияһының дәүләтселеген билгеләүсе, уның берҙәмлеген, киләсәктәге үсешен, язмышын тәмин итеүсе халыҡтар. В политической и экономической жизни Российской Федерации наши республики занимают достойное место и весомую позицию.

Озакламай Рәсәйҙә халыҡ һанын алыу буласаҡ. Был үтә лә мөһим сәйәси вакиға үзенең проблемаларын да килтереп сығарҙы. Мин ғалимдарыбыҙға, тарихсыларыбыҙға кайһы сакта аптырап та куям. Айырым осрактарҙа улар арттырғылап ебәрергә, башкортса әйткәндә, фәстерергә яраталар шикелле. Говорят о надуманных проблемах. Я имею в виду прежде всего взгляды и деятельность отдельных ученых и общественных деятелей Москвы и наших с вами.

Как же понимать директора института этнологии и антропологии Российской академии господина Тишкова, который предлагает новый алфавитный перечень народов России, предусматривающий искусственное расчленение целых народов. Хотя перепись 1989 года и промежуточная перепись 1994 года проходили по их же методике. Директором был господин Тишков. Если уже такой институт политизируется, через несколько столетий им придется, пожалуй, заняться антропологией круга ученых перестроечных явлений.

Мин ғалимдарҙы аңларға ла тырышам — уларҙың үз милләттәрен бөйөк итеп күрһәтәһеләре килә. Тарихсылар һезҙе лә, безҙе лә бөйөк халыҡ булғанбыҙ тиергә ярата. Ысындан да шулай булғандыр. Әммә тарихты бит әкиәткә лә әйләндермәскә кәрәк. Артқа караған килеш алға барып булмай. Әлбиттә, безҙең мишәрҙәребезҙә, типтәрҙәребезҙә, керәшендәребезҙә, тағы ла әллә кемдәребез бар. Улар тарихи исемдәр. Әгәрҙә без — Башкортостандың халыҡ шағиры Мостай Кәрим менән Татарстан Президенты Минтимер Шәймиев — тарихи яктан карағанда үзебезҙә типтәрҙәр тип һанайбыҙ икән, без унан берҙә оялмайбыҙ. Ул безҙең бабаларыбыҙ язмышы. Ә бөгөнгө осорҙа без Рәсәйҙә һәм донъяла хөрмәткә лайыҡлы, күп һанлы татар милләте һәм башкорт милләте буларак билгеләбез.

Кешене исем түгел, исемде кеше бизәй, тизәр. Халықты ла исеме бизәмәй, үз исемен халыҡ үзе бизәй. Мин һезҙе, татар булып язылығыҙ, йәки, башкорт булып язылығыҙ, тип өндәргә йыйынмайым. Әгәрҙә ундай һүзҙәр һөйләһәм, аңламаҫ инегез. Миңә татарҙар за, башкорттар за рәһиерҙәр ине. Ул әйттеп, баһым яһап эшләһә торған эш түгел. Ул күңел эше, тамырҙарҙан аҡқан каныбыҙ эше. «Зов крови»,

ти уны урыс. Һәр кем үз-үзе булып калһын. Был эшкә тығылыу кеше хокуғын бозоу ғына түгел, ә үз өс-төңә, дөрөсөн әйткәндә, зур гонаһ алыу.

Халык һанын алыу ун йыл һайын булып тора, ә милләт ул — мәңгелек. Ул ата-бабаларыбыз, әбей-инәйзәребезең изге иштәлеге, нәсәлдәребезең тәрән тарихы тамыры.

Башкортостан хакимиәтенә ситтә һүмер кисереүсә башкорттарға һисек ярзам итеүзәрен бик якшы беләбез һәм тулығынса хуплайбыз. Әлбиттә, без зә үз сиратыбызза Татарстандан ситтә йәшәгән милләттәштәребезең язмышына битараф түгелбез. Без күптән түгел Татарстан Конституцияһының яңы редакцияһын кабул иттек, уға бик мөһим яңы өстәмә кереттек. Ул Татарстандың һәм татар халкының үзбилдәләнеш хокуғы тураһында. Был яңылык ижад, мәзәниәт, сәнгәт, мәгариф өлкәһенә лә зур тәһсир яһаясак. Сит төбәктәрзә йәшәгән кәрзәштәребезең ихтыяждары ла Конституциябызза сағылыш тапты, айырым статья булдырзык. Ысындан да Татарстан тип аталабыз икән, тимәк, без рәсми рәүештә татар халкының бөтөнләгән, үсешен тәһмин итергә, татар халкына таянырға тейешбез.

Бөгөнгө глобализация осоронда безгә иң әлек республикаларыбыззы, дәүләтселегебеззе, конституцияларыбыззы һаклап калырға кәрәк. Дәүләтселегебез буһа, халыктарыбыз за исән булып, телебез зә һаклаһыр. Телебез буһа, мәзәниәтебез, сәнгәтебез, тарихыбыз, гөрөф-гәзәттәребез зә калыр. Үзебеззән башка был мәсәләләрзә безгә кем һуң ярзам итер?

Безең Мортаза Ғөбәйзулла улы менән халыктарыбыз мәнфәғәтенән сығып эшләй торған уртақ эштәребез аз түгел. Уның күпселеген, әлбиттә, әйтеп тә, һөйләп тә бөтөрөп

булмай. Шулай за бөгөнгө осрашыу-зан файзаланып, бер тарихи мизгелдә искә төшөрөү урынлылыр тип һанайым. Йәмғиәттә үзгәртеп короу башланғас, был турала кайһы бер-зәрегеҙ белә, «Ык йылғаһы — Берлин стенаһы» тип, кызыу канлы кайнар баштар ике республиканың сиктәрен үзгәртеү тураһында ысын-ысынлап һүз куйырта башланылар. Мортаза Ғөбәйзулла улы шылтырата: «Минтимер, нишләй-без?!» — ти. Мин әйтәм: «Әйзә, Мортаза Ғөбәйзуллович, кисектермәстән осрашайык, уртақ шартнамә кабул итәйек. Башка сара бөгөнгө көнгә юк», — тип һөйләштек.

Безең ике республика араһындағы дуслык һәм теләктәшлек тураһындағы шартнамә бына шулай донъяға барлыкка килде. Ул эшләй. Әммә уның тағы ла һәйбәтерәк, нәтижәләрәк эшләргә мөһкилектәре бар. Минәң уйлауымса, без быға өлгәшәбез. Бынан һуң да ике республика араһындағы мөнәсәбәттәрзә без шул шартнамә һигезендә көйләргә, дауам итергә тейешбез, һәм шул фекерзә торабыз.

«Агай-эне ак мыйык, бер-беребеззе какмайык», тип башланған йырзы барыбыз за белә. Башкорт менән татар бергә ултырып йырлай торған йыр шикелле ул. Мин уны былайырак дауам итер инем:

Агай-эне ак мыйык,
Бер-беребеззе какмайык.
Бер-беребеззе яклайык,
Бер-беребеззе һаклайык.
Бер-беребеззе хурламайык,
Бер-беребеззе мактайык.
Бер-беребеззең ышанысын
Һәр ерзә лә аклайык!
Йәш быуынға ла, киләсәк быуындарға ла башкорт һәм татар халыктарының туғанлығын мирас итеп калдырайык.

Королтай эшендә һезгә уңыштар, исэнлек-һаулык теләйем. Матур йәшәйек, гәзиз туғандар!

*Барбара КЕЛЬНЕР,
Федеративная Республика Германии*

МЫ ИЗУЧАЕМ ЖИЗНЬ БАШКИР

Позвольте мне выразить огромную радость по поводу того, что сегодня я здесь, в Уфе, с вами. Мы собрались по случаю знаменательного события, замечательного праздника — II Всемирного курултая башкир. Я рассматриваю это как особую привилегию и оказанную мне высокую честь — иметь возможность присутствовать на этом форуме вместе с вами.

Тридцать лет назад молодой студенткой университета штата Индиана США я познакомилась с языками и культурой тюркских народов. Я и мечтать не могла, что однажды своими глазами увижу место проживания башкирского народа и не предполагала, что мне посчастливится принять участие во II Всемирном курултае башкир вместе с башкирами, живущими в Башкортостане, и башкирами, приехавшими со всего света. Появилась отличная возможность поближе узнать, какие идеи вам важны, какие аспекты истории вашего национального наследия вы особенно цените, какие планы строите на будущее.

Дорогие башкиры!

Мне приятно познакомиться лично со многими из вас. Эта прекрасная земля — ваша родина. Некоторые из моих коллег и студентов уже живут среди вас. От них я узнала, насколько радушно принимают гостей в Башкортостане, и как могут очаровать эта земля и её хозяева.

Я так хотела побывать здесь. Я так счастлива! Вот уже в течение десяти лет вместе со студентами мы занимаемся вопросами тюркологии и прила-

гаем все усилия, чтобы с научной точки зрения изучать башкирский язык, поддерживать и развивать историю и культуру. Большая заслуга в развитии этого интереса, инициатива в работе принадлежат госпоже Маргарет Эрсен Рапш. Многие из вас познакомились с Маргарет-ханум лично, большинству её имя знакомо из средств массовой информации. Она, вероятно, была в числе первых ученых, которые прибыли с Запада, до недавнего времени остававшегося для вас закрытым, чтобы изучать ваш язык. Восхищение Маргарет тюркскими языками заразило и нас, её берлинских коллег. Благодаря Маргарет-ханум в Берлинском университете с начала 90-х годов регулярно преподается башкирский язык для студентов-тюркологов, что не имеет аналогов в Германии. Студенты II семестра башкирского отделения направили участникам Курултая приветственное послание, которое они составили сами.

Несколько лет назад в нашем институте была написана научная работа о быте и жизненном укладе башкирских женщин. В настоящее время студентка нашего же института пишет работу о традиционных башкирских праздниках. Один из студентов опубликовал небольшую брошюру под названием “Татары и башкиры в Берлине”. Из этой брошюры можно многое узнать о судьбах башкир в Берлине в период с Первой мировой войны и до наших дней, о Заки Валиди Тогане и Мухамеде де Тюрине, об истории Волго-уральского региона.

